

**NINETEENTH SUNDAY AFTER PENTECOST
SUNDAY OF THE HOLY FATHERS OF THE 7th ECUMENICAL COUNCIL**

Troparion and Kontakion:

Troparion (2): When You went down to death, O Life Immortal, You struck Hades dead with the blazing light of Your divinity. When You raised the dead from the nether world, all the powers of heaven cried out: O Giver of life, Christ our God, glory be to You!

Troparion (8): O Christ our God, You are above all praise, for You established our Fathers as lights upon the earth. You led us to the true faith through them. O most bountiful Lord, glory be to You.
Glory be to the Father, and to the Son, and to the Holy Spirit.

Kontakion (6): How the Son proceeded from the Father, our words cannot express; but having two natures, He was born of a woman. We do not reject His image when we behold it; but, in faith, we venerate and honor it. And the Church professes it as true belief when she honors the image of Christ's incarnation.
Now and for ever and ever: Amen.

Kontakion (2): You rose from the tomb, O Almighty Savior, and Hades, seeing this wonder, was stricken with fear; and the dead arose. Creation saw and rejoices with You, and Adam exults. And the world, my Savior, sings Your praises for ever.

Prokimenon:

Prokimenon (2): The Lord is my strength and my song of praise, and He has become my salvation.

Verse: The Lord has indeed chastised me, but He has not delivered me to death.

Prokimenon (4): Blessed are You, and praiseworthy, O Lord, the God of our fathers, and glorious forever is Your name.

Verse: In all that You have done, Your justice is apparent.

Epistle:

Reading of the Second Epistle of St. Paul to the Corinthians.

(2Cor 11,31-33;12,1-9)

Brethren: The God and Father of the Lord Jesus knows, he who is blessed forever, that I do not lie. At Damascus, the governor under King Aretas guarded the city of Damascus, in order to seize me, but I was lowered in a basket through a window in the wall and escaped his hands. I must boast; not that it is profitable, but I will go on to visions and revelations of the Lord. I know someone in Christ who, fourteen years ago (whether in the body or out of the body I do not know, God knows), was caught up to the third heaven. And I know that this person (whether in the body or out of the body, I do not know, God knows) was caught up into Paradise and heard ineffable things, which no one may utter. About this person I will boast, but about myself I will not boast, except about my weaknesses. Although if I should wish to boast, I would not be foolish, for I would be telling the truth. But I refrain, so that no one may think more of me than what he sees in me or hears from me because of the abundance of the revelations. Therefore, that I might not become too elated, a thorn in the flesh was given to me, an angel of Satan, to beat me, to keep me from being too elated. Three times I begged the Lord about this, that it might leave me, but he said to me, "My grace is sufficient for you, for power is made perfect in weakness." I will rather boast most gladly of my weaknesses, in order that the power of Christ may dwell with me.

Alleluia Verses:

Verse (2): The Lord will hear you in the day of tribulation; the name of the God of Jacob will shield you.
Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Verse (2): Lord, grant victory to the king, and hear us in the day that we shall call upon You.
Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Verse: The God of gods, the Lord, has spoken and summoned the earth, from the rising of the sun to its setting.
Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Verse: Summon before Me, My people who made a covenant with Me by sacrifice.
Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Gospel:
(Lk 8,5-15)

TWENTY-FIRST SUNDAY AFTER PENTECOST

The Lord told this parable: “A sower went out to sow his seed. And as he sowed, some seed fell on the path and was trampled, and the birds of the sky ate it up. Some seed fell on rocky ground, and when it grew, it withered for lack of moisture. Some seed fell among thorns, and the thorns grew with it and choked it. And some seed fell on good soil, and when it grew, it produced fruit a hundredfold.” After saying this, he called out, “Whoever has ears to hear ought to hear.” Then his disciples asked him what the meaning of this parable might be. He answered, “Knowledge of the mysteries of the kingdom of God has been granted to you; but to the rest, they are made known through parables so that ‘they may look but not see, and hear but not understand.’ This is the meaning of the parable. The seed is the word of God. Those on the path are the ones who have heard, but the devil comes and takes away the word from their hearts that they may not believe and be saved. Those on rocky ground are the ones who, when they hear, receive the word with joy, but they have no root; they believe only for a time and fall away in time of trial. As for the seed that fell among thorns, they are the ones who have heard, but as they go along, they are choked by the anxieties and riches and pleasures of life, and they fail to produce mature fruit. But as for the seed that fell on rich soil, they are the ones who, when they have heard the word, embrace it with a generous and good heart, and bear fruit through perseverance.”

Communion Verse:

Praise the Lord from the heavens; praise Him in the highest.

Exult, you just, in the Lord; praise from the upright is fitting.

Alleluia, Alleluia, Alleluia.

19-а НЕДІЛЯ ПО ЗІСЛАННІ СВ. ДУХА
НЕДІЛЯ СВВ. ОТЦІВ СЬОМОГО ВСЕЛЕНСЬКОГО СОБОРУ

Тропарі і Кондаки:

Тропар (2): Коли зійшов Ти до смерті, Життя безсмертне, тоді ад умертвив Ти сіянням Божества; коли ж і померлих з глибин підземних Ти воскресив, всі сили небесні взивали: Життєдавче, Христе Боже наш, слава Тобі!

Тропар (8): Препрославлений Ти, Христе Боже наш, що на землі Отців наших появив світилами і ними навів усіх нас на істинну віру. Багатомилосердний, слава Тобі!

Слава Отцю, і Сину, і Святому Духові.

Кондак (6): Сину Божий, що неказанно засяяв із Отця і від жінки народився у двох природах. Оглядаючи Тебе, ми не відрікаємося виду Твого зображення, але, побожно його намалювавши вірно почитаємо. Тому-то Церква, зберігаючи істинну віру, цілує ікону Твого воплощення.

І нині, і повсякчас, і на віки вічні. Амінь.

Кондак (2): Воскрес Ти з гробу, всесильний Спасе, і ад побачивши чудо, зжахнувся та й мертві встали; а творіння, бачивши, радіє з Тобою, й Адам веселиться, і світ, Спасе мій, повсякчас Тебе оспівує.

Прокімен:

Прокімен (2): Господь - моя сила і моя пісня, і Він став моїм спасінням.

Стих: Тяжко покарав мене Господь, та не передав мене смерті.

Прокімен (4): Благословенний Ти, Господи, Боже Отців наших, і хвальне, і прославлене ім'я Твоє навіки. Амінь.

Стих: Бо Ти праведний у всьому, що вчинив Ти нам.

Апостоль:

До Коринтян другого послання св. апостола Павла читання

(2Кор 11,31-33;12,1-9)

Браття, Бог і Отець Господа Ісуса, - благословен вовіки! - знає, що я не говорю неправди. В Дамаску правитель царя Арети стеріг місто дамащан, щоб мене схопити; та мене спущено віконцем у коші з муру, і я втік з його рук.

Чи треба хвалитися? Воно й не личить, але я таки приступлю до видінь та до об'явлення Господа. Я знаю чоловіка в Христі, що чотирнадцять років тому, - чи то було в тілі, не знаю, чи то було без тіла, не знаю, Бог знає, - був узятий у рай і чув слова неказанні, яких годі людині вимовити. Таким буду хвалитися, собою ж не буду хвалитися, хіба лиш моїми немочами. А коли захочу хвалитися, я не буду безумний, бо кажу правду; але я стримуюся, щоб про мене хтось не сказав більше, ніж у мені бачить або від мене чує.

А щоб не згордів надмірно висотою об'явлень, дано мені колючку в тіло, посланця сатани, щоб бив мене в обличчя, щоб я не зносився вгору. Я тричі благав Господа ради нього, щоб від мене відступився, та він сказав мені: "Досить тобі моєї благодаті, бо моя сила виявляється в безсиллі." Отож, я краще буду радо хвалитися своїми немочами, щоб у мені Христова сила перебувала.

Апостольські Стих (Алилуя):

Стих (2): Вислухає Тебе Господь у день печалі, захистить Тебе ім'я Бога Якова.

Алилуя, алилуя, алилуя.

Стих (2): Господи, спаси царя і вислухай нас, коли будемо взивати до Тебе.

Алилуя, алилуя, алилуя.

Стих: Бог Господь прорік, покликав землю від сходу сонця до його заходу.

Алилуя, алилуя, алилуя.

Стих: Зберіть Мені побожних, які над жертвою союз зо Мною учинили.

Алилуя, алилуя, алилуя.

Євангелія:

(Лк 8,5-15)

21-а НЕДІЛЯ ПО ЗІСЛАННІ СВ. ДУХА

Сказав Господь притчу оцю: “Вийшов сіяч сіяти своє зерно. І як він сіяв, одне впало край дороги й було потоптане, і птиці небесні його видзьобали. Друге впало на камінь і, зійшовши, висхло, бо вогкості не мало. Інше впало між тернину, і тернина, вигнавшись з ним вкупі, його заглушила. Врешті, інше впало на добру землю, і, зійшовши, сторицею вродило.” Кажучи це, Ісус голосно мовив: “Хто має вуха слухати, нехай слухає.” Учні його спитали, що б вона могла значити, оця притча. Він сказав їм: “Вам дано знати тайни Божого Царства; іншим же в притчах, щоб вони, дивлячись, не бачили, і слухаючи, не розуміли.”

Ось що значить оця притча; зерно це слово Боже. Тії, що край дороги, це ті, що слухають, та потім приходять диявол і вириває геть з їх серця слово, щоб вони не увірували та й не спаслися. Ті ж, що на камені, це тії, що почувши, з радістю приймають слово, але не маючи коріння, вірують дочасу й під час спокуси відпадають. А те, що впало між тернину, це ті, що вислухавши, ідуть, та клопоти, багатства і життєві розкоші їх душать, і вони не дають плоду. Нарешті те, що на землі добрій, це ті, що чувши слово серцем щирим, добрим, його держать і дають плід у терпінні. Хто має вуха слухати, нехай слухає.

Причасний Стих:

Хваліте Господа з небес, хваліте Його на висотах.

Радуйтеся, праведні, у Господі, правим належить похвала.

Алилуя, алилуя, алилуя.